

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1895.

Treść: (№ 44—47). 44. Obwieszczenie o zwinięciu królewsko węgierskiej Komory pomocniczej II. klasy w Uj-Palance i poruczeniu jej czynności tamtejszemu oddziałowi Straży skarbowej. — 45. Rozporządzenie, dotyczące się kupna i sprzedaży wyciągu tytuniowego. — 46. Obwieszczenie o zmianach w §. 76 pierwnej, tudzież w §§. 24, 25 i 26 drugiej części Przepisów o służbie wojskowej. — 47. Ustawa o przyznaniu dobrodziejstw ze strony państwa z powodu przeistoczenia kilku długów uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego na jednoraki dług krajowy w sumie aż do 10,000,000 koron.

44.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. marca 1895,
o zwinięciu królewsko węgierskiej Komory pomocniczej II. klasy w Uj-Palance i poruczeniu jej czynności tamtejszemu oddziałowi Straży skarbowej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, królewsko węgierska Komora pomocnicza II. klasy w Uj-Palance została z końcem stycznia b. r. zwinięta a czynności jej poruczone zostały królewsko węgierskiemu oddziałowi Straży skarbowej w Uj-Palance jako delegacyi królewsko węgierskiej Komory głównej II. klasy w Bazyszu.

Rzecznego oddział Straży skarbowej rozpoczął urzędowanie swoje w przymiotnie delegacyi głównej z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy od dnia 1. lutego b. r.

Plener r. w.

45.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu tudzież Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 23. marca 1895,
taczające się kupna i sprzedaży wyciągu tytuniowego.

§. 1.

Wyciąg tytuniowy (sok tytuniowy), wyrabiany przez zgęszczanie wody ściekającej z tytuniów wir-

gińskich i kentuckich, jest jako pozostałość tytuniowa przedmiotem monopolu rządowego tytuniowego (§. 381, l. 2, 425 ustawy o clach i monopolach) a ponieważ zawiera znaczną ilość nikotyny (9—10 procentów), uważany być powinien za truciznę (§. 1 rozporządzenia z dnia 21. kwietnia 1876, Dz. u. p. Nr. 60).

§. 2.

Wyciąg tytuniowy sprzedaje się wyłącznie w c. k. fabrykach tytuniu (a według okoliczności w osobnych magazynach sprzedaży, przez c. k. Ministerstwo skarbu ogłoszonych), do celów rolniczych.

§. 3.

O pozwolenie do nabywania wyciągu tytuniowego podawać należy do tej Władzy administracyjnej powiatowej, w której okręgu urzędowym ubiegający się mieszka.

Ubiegający się winien zarazem złożyć odnośnie zamówienia w trzech jednобрzmiących egzemplarzach wygotowane a to na drukowanych blankietach do kart poboru wyciągu tytuniowego; zamówienia te zawierać mają:

- a) nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania zamawiającego;
- b) żadaną ilość wyciągu tytuniowego;
- c) cel, do którego zamawiający chce użyć wyciągu tytuniowego.

§. 4.

Władza administracyjna powiatowa postąpić ma z taką prośbą w myśl §. 4 rozporządzenia z dnia

21. kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60); w każdym jednak razie wysłuchać powinna przełożonego gminy miejsca zamieszkania zamawiającego dla wywiadu się, czy ubiegający się zasługuje na zaufanie, tudzież o celu zamówienia i stosowności zamówienia ilości.

Gdyby wyjątkowo proszono o pozwolenie nabycia do innych celów, nie rolniczych, Władza powiatowa winna po nadaniu rzeczonej opinii porozumieć się jeszcze z c. k. Dyrekcyą główną zarządu tytuniowego.

Jeżeli pozwolenie do nabycia ma być udzielone, pisze się takowe na wszystkich trzech egzemplarzach karty poborowej i wydaje się takowe zamawiającemu; karta taka zastępuje cedule do nabycia trucizn.

Karty do poboru wyciągu tytuniowego i potwierdzenia na nich dopisywane są wolne od stępla.

§. 5.

Czyniąc zamówienie, strona złożyć ma trzy egzemplarze karty poborowej; fabryka tytuniu (magazyn sprzedaży) zwraca jeden z tych egzemplarzy zamawiającemu jako dowód nabycia według przepisu, drugi zachowuje u siebie a trzeci egzemplarz posyła Władzy skarbowej powiatowej, której służy prawo nadzoru.

§. 6.

Gdy c. k. fabryka tytuniu sprawuje funkcje magazynu sprzedaży, utrzymywany w niej zbiór wszystkich kart poboru wyciągu tytuniowego zastępuje miejsce rejestru sprzedaży trucizn (§. 9 rzeczonego rozporządzenia, §. 367 ust. def. kar.).

§. 7.

Do kupna i sprzedaży wyciągu tytuniowego stosują się zresztą w zupełności postanowienia rozporządzenia z dnia 21. kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Używanie wyciągu tytuniowego do innego celu zamiast do podanego w karcie poborowej, jest zakazane (§. 419 ustawy o clach i monopoliach, §. 315 ust. def. kar.).

Wszelkie sprzedawanie wyciągu tytuniowego, jakież nabywanie takowego w inny sposób zamiast tego, który w §. 2 niniejszego rozporządzenia jest przepisany, karane będzie jako niezgodny z przepisami handlu przedmiotami monopolu rządowego według ustawy defraudacyjno-karnej (§§. 316 i 317).

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

46.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z d. 23. marca 1895,

o zmianach w §. 76 pierwszej, tudzież w §§. 24, 25 i 26 drugiej części Przepisów o służbie wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny ułożone zostały i podają się do wiadomości następujące nowe postanowienia co do odbywania służby pod chorągwią przez farmaceutów i weterynarzy w przymiotie ochotników jednorocznych.

1. Farmaceuci i weterynarze wступający na ochotników jednorocznych, odbywać mają służbę jednoroczną pod chorągwią a mianowicie pierwsi poczawszy od 1. października, ostatni od 1. kwietnia 1895 w stopniu „farmaceuty“ a względnie „weterynarza“, który to stopień zalicza się do grupy „żołnierzy“ (Regulamin służbowy dla c. i k. wojska, część I, strona 301).

2. Odbywanie służby pod chorągwią przez tych ochotników jednorocznych na koszt państwa podlega wszystkim tym postanowieniom, które istnieją dla ochotników jednorocznych stanu żołnierszy, z tą różnicą, że takowi nie liczą się do ustanowionego poczatu oddziału i że weterynarze nie zasobi mogą bez żadnego ograniczenia wybrać sobie korpus wojsk, byle taki, w którym w ogóle wolno weterynarzom odbywać służbę jednoroczną ochotniczą pod chorągwią.

Farmaceuci i weterynarze, jednorocznymi ochotnikami będący, puszczeni na urlop aż do rozpoczęcia służby pod chorągwią i pragnący uzyskać przyznanie wyjątkowe dobrodziejstwa odbycia służby pod chorągwią na koszt państwa, winni jak najrychlej prośby swoje dokumentami opatrzone, podać do komendy właściwego okręgu uzupełnienia.

3. Farmaceuci jednorocznymi ochotnikami będący, którzy w przyszłości także podczas służby pod chorągwią zostawać będą w poczcie oddziału zdrowia (u obrony krajowej w korpusie swojej broni), winni niezwłocznie po uzyskaniu dyplomu magistrów nadesłać wierzytelny odpis takowego do szpitalu garnizonowego, do którego oddział zdrowia ich pocztu przynależy (w obronie krajowej do swego korpusu); szpital garnizonowy winien ten odpis dyplomu z dopłaceniem odcinka karty księgi głównej posłać natychmiast do wspólnego Ministerstwa wojny (do Ministerstwa obrony krajowej). Ministerstwo wyznacza zakład zdrowia a względnie aptekę, w której ów ochotnik jednoroczny ma odbyć służbę pod chorągwią.

4. Weterynarze będący ochotnikami jednorocznymi, jak tylko uzyskają dyplom weterynarski, winni niezwłocznie posłać odpis onegoż komendzie właściwego okręgu uzupełnienia.

Komenda ta winna ze względem na §. 76:15 l. części Przepisów o służbie wojskowej osądzić, czy kandydat ma prawo do odbycia służby jednorocznego ochotniczej pod chorągwią w przymiocie weterynarza i o wyniku uwiadomić właściwy korpus (w obronie krajowej Ministerstwo obrony krajowej) z dołączeniem odpisu dyplomu.

Ten odpis dyplomu, po obejrzeniu przez weterynarza naczelnego, ma być w korpusie ochotnika zachowywany.

5. Farmaceutów i weterynarzy, jednorocznymi ochotnikami będących, powoływać należy do służby pod chorągwią według przepisów istniejących dla innych szeregowców a mianowicie farmaceutów do tego szpitalu garnizonowego (oddziałowego), (w obronie krajowej także weterynarzy, do tego korpusu wojsk), w którym według polecenia wspólnego Ministerstwa wojny (Ministerstwa obrony krajowej) mają odbyć służbę pod chorągwią.

Powołanie na dzień 1. października obejmować ma bezwarunkowo wszystkich ochotników jednorocznych, którzy w odnośnym roku kończą 24 — a jeżeli są weterynarzami i skończyli 6 klas gimnazjalnych lub realnych — 26 rok życia.

6. Co do tych ochotników jednorocznych, którzy wступając do służby pod chorągwią, nie posiadają jeszcze dyplому, zbadać należy, czy do nich stosuje się §. 76:15 l. części Przepisów o służbie wojskowej. Jeżeli tak, postąpić należy według niego, w przeciwnym razie według okoliczności.

7. Farmaceuti i weterynarze, będący ochotnikami jednorocznymi, winni podczas służby pod chorągwią nosić mundur korpusu swojej broni, na którym osobną odznakę stanowi galon jedwabny na rękawach o jeden centymetr powyżej paska, jaki tamże mają ochotnicy jednoroczni.

8. Farmaceutom i weterynarzom, będącym ochotnikami jednorocznymi, jeżeli sprawują się odpowiednio, może komenda oddziału zdrowia (ich korpusu) nadać po upływie sześciu miesięcy służby pod chorągwią a mianowicie farmaceutom na wniosek zakłatu zdrowia, dystynkcję kaprala. Takowi należą odtąd do grupy kaprali (Regulamin służbowy dla c. i k. wojska, część I, strona 389).

9. Po wysłużeniu jednoroczej służby pod chorągwią przenosi się farmaceutów i weterynarzy, którzy byli ochotnikami jednorocznymi do rezerwy (w stan nieczynny) a wspólnie Ministerstwo wojny mianuje ich stosownie do sprawowania się i ze względem na potrzebę, jakiej organizacja wymaga, akcesistami a względnie podweterynarzami lub praktykantami.

Postanowienia powyższe nie stosują się do tych ochotników jednorocznych, którzy zostali już mianowani ochotnikami jednorocznymi.

Welsersheimb r. w.

47.

Ustawa z dnia 30. marca 1895,

o przyznaniu dobrodziejstw ze strony państwa z powodu przeistoczenia kilku długów uksiążeconego hrabstwa tyrolskiego na jednoraki dług krajowy w sumie aż do 10.000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) zaprowadzonej.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Ponieważ pożyczki Mego uksiążeconego hrabstwa tyrolskiego a mianowicie pożyczka na regulacyję Adygi w sumie imiennej 1,800.000 zł. i pożyczka na uśmierzenie niedostatku w sumie imiennej 3,000.000 zł. na zasadzie zatwierzonej Moim postanowieniem z dnia 15. marca 1895 uchwały sejmowej z dnia 11. stycznia 1895 mają być przeistoczone na jednoraką, cztery od sta niosącą pożyczkę krajową, zaciągnąć się mającą w sumie aż do 10,000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 126) zaprowadzonej, przeto obligacyje nowej pożyczki, należące do nich kupony, tądzież pokwitowania odbioru odsetek lub spłaty kapitału, jakoteż ugody i wszelkie inne dokumenty, jakie wydział krajowy tyrolski wystawiać będzie z powodu przywiedzenia do skutku tej pożyczki, uwalniają się od stępeli i opłat.

§. 2.

Odsetki od nowej pożyczki a mianowicie od jej części w kwocie 4,000.000 koron, uwalniają się od podatku dochodowego, jakoteż od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości mocą ustaw był na jego miejsce zaprowadzony.

Upoważnia się Rząd do zawarcia w tym wzgledzie prawomocnej umowy z reprezentacyją krajową ulksiążeconego hrabstwa tyrolskiego.

§. 3.

Obligacje nowej pożyczki krajowej mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym zających, tudzież pieniędzy sieroczych, powierzniczych i depozytowych, jakoteż po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 30. marca 1895.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. **Bacquehem r. w.**
Plener r. w. **Schönborn r. w.**